

σοῦτον καλὰ ἔργα διδάσας. ἔξαγγεῖλας δὲ διὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ σαββάτου τὴν Ἀδριανὴν Λεκου-δρὲρ τοῦ Scribe, περὶ ἧς ἐν τοῖς τέσσαρσι προτέροις φύλλοις ἔκτενῃ ἐποιήσαμην λόγον.

ΧΡΟΝΙΚΑ.—Ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Μεγάλοφ-Θεάτρῳ διδάσκεται κατ' αὐτὰς ἡ Σαπφώ, κωμῳδία εἰς πράξεις πέντε τῶν κ.κ. Alphonse Daudet καὶ Adolphe Belot, ἧς ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δηλοῦται ἡ ὑπόθεσις ἔρεϊδεται ἐπὶ τῆς μεγάλης τῆς Λέσβου ποιητρίας.

— Ἐν Παρισίοις τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, οὕτως εἰπεῖν ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Μελοδράματος ἄρτι ἔκτε-λεσθὲν μελοδράμα εἰς πράξεις τρεῖς τοῦ Saint-Saens *Samson et Dalila*, οὗ τὰ ἔπη ἀνέχουσι τῷ Ferdinand Lemaître. Τὸ ἔργον δὲν εἶνε νέον. Ἡ νῦν ἐπαναλήψις αὐτοῦ ἐστέφθη ὑπὸ μεγίστης ἐπιτυχίας.

— Ἡ Miss Lottie Collins, ἥτις ἐξήγειρε τὸ Λονδῖνον διὰ τοῦ περιφρήμου αὐτῆς ἄσματος Ta-ra-ra-boomde-hy, μετέβη εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅπου θριαμβευτικῶς ἐγένετο δε-κτὴ. Ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου Standard, ἐν ᾧ ψάλλει, τῇ μετρᾷ 4,000 φρ. καθ' ἑβδομάδα ὅπως ψάλλῃ δέκα λε-πτὰ καθ' ἑκάστην. Οἱ δὲ διευθυνταὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει *Casino-Théâtre* ἠθέλησαν νὰ συνεννοηθῶσι μετὰ τοῦ διευ-θυντοῦ τοῦ Standard, ὅπως ἡ Miss Collins ἀνέλθῃ καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ αὐτοῦ θεάτρου, ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπῆλθε 5,000 φρ. καθ' ἑβδομάδα. Δέκα λεπτὰ τὴν ἐσπέραν ἀνέρ-χονται εἰς ἑβδομήκοντα λεπτὰ καθ' ἑβδομάδα, ἀπέναντι 5,000. Ὅθεν ἕκαστον λεπτὸν ἄσματος τῆς Miss Collins ἀ-ποφέρει 72 φρ. καὶ 42 1/2 ἑκατοστά. Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἄλλως ὅτι ὁ χρόνος ἐστὶ χρῆμα.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Αἱ ἔθνικαὶ ἐν Εὐρώπῃ ἀντιπροσώπεῖται εὐρύνται νῦν ἐν πληρεῖ ἐργασίᾳ, ἐκτὸς τοῦ ἀγγλικοῦ κοινο-βουλίου, συνερχομένου κατὰ ἰανουάριον, καὶ αἱ ἐν αὐταῖς διεξαχόμεναι συζητήσεις προκαλοῦσι τὴν κοι-νὴν προσοχὴν συνεπειᾷ τῆς σπουδαιότητος τῶν θε-μάτων, περὶ ἃ στρέφονται καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Ἐν Γερμανίᾳ τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέδιον, ἐν Ἰτα-λίᾳ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ τὸ ζήτημα τοῦ καταναγκαστικοῦ πολιτικοῦ γάμου καὶ τὸ τῆς σχέσεως τῶν πολιτικῶν ὁμίλων, ἐν Πρωσίᾳ, τὸ τὴν φόρον καὶ ἐν Γαλλίᾳ τὸ τοῦ τύπου καὶ τὸ τοῦ Παναμά, δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὅλων ἀσημάντων τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς πολιτικῆς ἀναγραφόμε-νων καὶ δικαίως τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ἀγνοεῖ ποῦ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ νὰ συγκεντρώσῃ καὶ τί πρῶτον ν' ἀκολουθήσῃ, καθ' ἣν ὥραν μάλιστα τὰ κοινωνικά ζητήματα σοβαρῶς ἀνακινοῦνται καὶ δεινότερα βα-θυμῶδον ἀποδοῖναι ἢ κατὰ τοῦ κεφαλαίου πάλιν τῆς ἐρ-γασίας. Ὁ κόμης Καπρίνης, ὑποβállων τὸ στρατιω-τικὸν νομοσχέδιον, κατέφυγεν εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ προκατόχου καὶ ἀπὸ ἀντιφάσεως εἰς ἀντίφασιν περιπίπτων, ἐπειράθη νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν διετὴ θη-

τείαν καὶ ν' ἀποσπάσῃ τὴν ψῆφον τῶν ἐν τῇ Λευκῇ αἰθοῦσῃ ἀντιπροσώπων. Ἐνθεν μὲν ἐπέδιεν ἐπὶ τριῶρον περίπου τὸ φάσμα τοῦ διμετώπου πολέμου, ἐνθεν δὲ ἐξῆρε τὸ ἀσφαλὲς τῆς εἰρήνης καὶ ἠγωνίζετο νὰ καθυπαχίσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, λίαν τεταραγμένους ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν πολεμι-κῶν δυνάμεων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας καὶ ἐκ τῆς προσδοκίας ὅτι ἐν ἐπαναλήψει τοῦ φοβεροῦ δράματος οἱ γερμανικοὶ στρατοὶ θὰ προσκρούσῃσι κατὰ φοβερὰς ἀντιστάσεως ἐνεκα τῶν κατὰ πᾶν βῆ-μα ἀμυντικῶν ἔργων τῆς Γαλλίας, ἐχούσης μάλιστα καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ρωσίας. Ἡ Γερμανία, ἥτις ἐπὶ Βίσμαρκ εἰς οὐδὲν ἐλόγιζε τὰς πολεμικὰς παρα-σκευὰς τῶν δύο εἰρημένων δυνάμεων, ὧν ἡ συμφωνία σύμπασαν συνετάραξε νῦν τὴν Εὐρώπην καὶ ἰδίᾳ τὴν τριπλῇν συμμαχίαν, ἀπειλομένην διὰ διασπάσεως τῷ 1897, ὅτε λήγῃ τὸ συμβόλαιον αὐτῆς καὶ δυνατὴ θεωρεῖται ἡ τῆς Ἰταλίας ἀποσκήρτισις, ἡ Γερμανία, ἥτις διὰ στόματος τοῦ πρώην ἀρχιγραμματέως ἐκή-ρυττεν πρὸ διετίας ὅτι πάντα τὰ λεγόμενα καὶ αἱ κατ' αὐτῆς ἀπειλαὶ συνετίνουσιν ἀπλῶς εἰς τὴν δα-πάνην μελάνης καὶ χάρτου, συσπειροῦνται νῦν πρὸ τῆς πιθανότητος νέου πολέμου καὶ ὑποπνέουσι πρὸ τῆς ὡς βεβαίως θεωρουμένης ἥτις αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀπογνώσει αὐτῆς, οἶγει διὰ τοῦ νέου ἀρχιγραμματέως τὴν λεπιοτέραν τῆς τῶν Γερμανῶν καρδίας, χορδὴν, ἥτις εἶναι ἡ ἀνάμνησις τῆς Ἰένας καὶ ἡ ἀντεκδίκη-σις ταύτης διὰ τῆς Λειψίας.

Ἐν Ἰταλίᾳ ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἐκθειάζει τὰ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἐξαίρει τὴν ἀρωγὴν τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ ἐξασφαλίσει τῶν ἀγαθῶν τούτων καὶ ἐπαγγέλλεται τὴν βελτίωσιν τῶν ἠθικῶν καὶ οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς χώρας· οὐχ ἥττον ἡ κοινὴ γνώμη δὲν πείθεται εἰς τὰς ἐνεργείας ταύτας, οὐδαμῶς διαβλέπει ἄγκυραν σωτηρίας ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ βαραύθρου καὶ τὴν μό-νην ἐλπίδα διαβλέπει ἐν τῇ ἀποκηρύξει τῆς νῦν ἐξωτερικῆς, πολιτικῆς τοῦ βασιλείου ἣν δὲν ἐδίστα-σαν νὰ κατακρίνωσι καὶ οἱ πρῶτον φίλοι καὶ ἀρω-γοὶ τοῦ κ. Γιολιέτι, αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ὑπὸ τῆς μεγαλομανίας πάντοτε κατεχόμενοι, διείδον ἐν τῇ συμπράξει τῆς χειρσονήσου μετὰ τῶν αὐτοκρατο-ριῶν τῆς μέσης Εὐρώπης ὅτι ὁ τῶν ἄλλων πόλεμος καὶ τὸ ἐν Σολφериνο καὶ Μαγνῆντα ἐκχυθὲν αἷμα ἀπῆ-νεγκε, τὴν εἰς βασιλεῖον δηλονότι ἀνάδειξιν τῶν μερῶν, ἅπερ ὡς γεωγραφικὴ μόνον ἔκφρασις γνωστὰ τῷ πολιτικῷ ἐτύγχανον κόσμῳ. Ἀλλ' ἄρᾳ γε εἶναι δυνατὴ ἡ τοιαύτη ἀποκήρυξις σήμερον, ὅτε οἱ σύμ-μαχοι συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην ἐπιτάσεως τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν καὶ ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀναγκάζεται νὰ κηρύξῃ ὅτι ἡ Γερμανία ἔχει ἀνάγκην ἐπικοῦρων, καίτοι τὸ ὄνομα τῆς Ἰταλίας δὲν μνημονεύεται, ὡς τὸ τῆς Αὐστρίας, ὥσπερ περὶ παρωνυχίδος προὔκειτο καὶ ὥσπερ τὸ βασιλεῖον τοῦτο ἀσήμαντον ὅλως διεδρα-μάτιζε πρόσωπον ἐν τῷ τριπλῷ συνδέσμῳ; Ἡ ἐγκαί-νισις νέας νῦν πολιτικῆς ἐν Ρώμῃ συνενάγεται ριζι-κὴν μεταβολὴν ἐν τῇ ἀπὸ δεκαετίας καὶ ἐπέκεινα κρατοῦσῃ τάξει πραγμάτων ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ ζατρι-κῷ, ἐπομένως δὲ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Ἰταλίας ἐν μέσῳ δύο ἐχθρικῶν στρατοπέδων, τοῦθ' ὅπερ δυσχερέ-στατον φαίνεται μετὰ τὴν τοσαύτην κατὰ τῆς Γαλλίας

ἐχθραν καὶ καταφθόρην τῶν σπουδαιοτέρων τῆς νεωτέρας Ἰταλίας πολιτικῶν ἀνδρῶν. Καταδεδικασμένη λοιπὸν εἶναι ἡ κοινὴ γνώμη νὰ διατελῇ ὑπὸ τὸ φάσμα τῶν ἀπαισίων προορήσεων τοῦ κόμης Καπρίβη παρὰ τὰς διαβαλλιζομένας ἀπανταχοῦ εἰρηνικὰς προθέσεις, καὶ τοι οἱ ἐν Γαλλίᾳ, εὐμενῶς ἀκούοντες πᾶν τὸ εἰς τὸν στρατὸν ἀναγόμενον, οἷον εἶναι καὶ τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κ. Φρεδινὲ περὶ καταρτισμοῦ τῶν στελεχῶν καὶ διευκολύνσεως οὕτω τῆς ἐπιστρατείας, δυσμενεῖς ἐφάνησαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Λουμπὲ ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Παναμά καὶ ἰδίᾳ τῆς νεκροψίας τοῦ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνεχομένου βαρῶνους Ραϊνάχ καὶ συντέλεσαν οὕτως εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Λουμπὲ ὑπουργείου, κυβερνῶντος ἀπὸ τῆς 15/27 φεβρουαρίου παρελθόντος, καθ' ἣν ὥραν ἀπριεῖτο μείζων συγκέντρωσις καὶ μείζων ἀδιαφορία τῆς βουλῆς εἰς ζητήματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἔδδομάς αὕτη ἤθελε διέλθει ἐν ἀπραξίᾳ, ὥς ἡ προλαβοῦσα, ἂν μὴ ἐπύρχετο ἡ ἀπότομος καὶ αἰφνίδιος ὑποτιμῆσις τῶν μετοχῶν τοῦ Μονοπωλείου ἐκπιτοῦσά τοὺς κατόχους καὶ σπουδαίας ἐπενεγκοῦσα ζημίας. Οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν τοιαύτην ἐκπτώσιν τῶν μετοχῶν τῆς εταιρίας ταύτης, αἱ ὁποῖαι οὐ πρὸ πολλοῦ ἀπελάμβανον τῆς ἐξαιρετικῆς εὐνοίας καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ παρ' ἡμῖν δημοσίου, ἐξηγήθησαν μὲν ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς δελτίοις τοῦ «Νεολόγου», οὐχ ἥττον ὅμως ἐπάναγκες θεωροῦμεν νὰ ἀναφέρωμεν καὶ ἐνταῦθα, ὅτι σχετικὸν περὶ τούτου γινώσκουμεν.

Οὐδεμία, νομιζομένη, ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ θέσις τῆς εταιρίας διατελεῖ ἡ αὕτη, οἷα ἦτο καὶ πρὸ τριῶν μηνῶν, ὅποτε αἱ μετοχαὶ αὐτῆς ἐτιμῶντο ἐν μὲν Παρισίῳ φρ. 400, ἐνταῦθα δὲ λίρ. 17 1/4, καὶ σπουδαίᾳ ἐγίνοντο ἐπ' αὐτῶν ἀγοραί. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ μάλιστα μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκθεσὶν τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς εταιρίας, ἀναγνωσθεῖσαν ἐνὸς μηνὸς τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως καὶ δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ τύπου, μερὶς τις δυσηρεδτημένων ἢ ὑπ' ἄλλων ἀγομένη συμφερόντων ἤρξατο διὰ μυρίων κατακρίσεων καὶ ἐπικρίσεων κλονίζουσα τὰς πεποιθήσεις τοῦ δημοσίου, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιδιώκουσα τὴν ὑποτιμῆσιν τῶν μετοχῶν τῆς εταιρίας, ὅπερ καὶ ἐπετεύχθη ἐν μέρει, διότι ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι ὑπετιμῆθησαν κατὰ μίαν ὀλυν μόνον, ἐπετεύχθη δι' ἡ ὑποτιμῆσις διὰ μεγάλων καὶ ἐπιμόνων πωλήσεων ἐνταῦθα τε καὶ ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ κυριώτερος λόγος ὁ φερόμενος εἰς ὅλα τὰ στόματα ἦτο, καὶ εἶναι ὅτι ἡ εταιρία διανέμουσα εἰς τοὺς μετόχους πάντα τὰ κέρδη αὐτῆς, καὶ μὴ ἀφίνουσα ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, θὰ εὐρεθῇ κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας αὐτῆς, ἦτοι μετὰ 22 ἔτη μὴδὲν ἄλλο ἔχουσα νὰ διανεμῇ εἰς τοὺς μετόχους αὐτῆς ἀπέναντι τῶν καταβληθέντων κεφαλαίων, εἰ μὴ ἐργαλεῖα καὶ οἰκοδομὰς ἐλαχίστης σχετικῆς ἀξίας. Ἐλέγετο προσέτι, καὶ ἐγράφη εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ὅτι πολλαπλασιαζομένης ἀδιαλείπτως καὶ ἐπεκτεινόμενης πανταχοῦ τοῦ κράτους τῆς καπνοφτείας, τὰ μὲν κεφάλαια τῆς εταιρίας δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς ἀγορὰν τῶν παραγομένου καπνοῦ, τὰ δὲ εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς ἀπάρχοντα μέσα δὲν δύνανται νὰ περιστείλωσι τὴν τεραστίας διαστάσεως λαμβάνουσαν λαθρεμπορίαν, ἐπομένως θὰ εὐρεθῇ λίαν ταχέως εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ νέα κεφάλαια παρὰ τῶν μετόχων.

Τὴν γνώμην ταύτην ἐδικαιολόγησε πληρέστατα ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ, δι' ἧς παραχωρεῖται τῇ εταιρίᾳ τὸ δικαίωμα ἐν ἀνάγκῃ, καὶ ἀφού λάβῃ τὴν γνώμην τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, νὰ ἐκδώσῃ τριακοσίας χιλιάδας μετοχὰς πρὸς λίρας τούρκικας 8,80, τὰς ὁποίας κατὰ προτίμησιν θὰ λάβωσιν οἱ ἀρχαῖοι μέτοχοι, ἢ σαφέστερον, οἱ κάτοχοι τῶν μετοχῶν τῆς πρώτης ἐκδόσεως. Τοῦτο καὶ μόνον ἤρκεσεν, ἵνα ἐπενέγκῃ τὸν μέγιστον κλονισμόν, διότι οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐκδιδομένων νέων μετοχῶν ἄνευ ἀντισταθμίματος, αἱ τῆς πρώτης ἐκδόσεως μετοχαὶ θὰ ὑποστῶσιν ὑποτιμῆσιν, ἥς οὐδεὶς δύναται νὰ προσδιορίσῃ τὰ ὅρια. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀντισταθμίματος, ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐταιρίας συνήλθε πρὸ πολλοῦ διαπραγματεύσει μετὰ τῆς κυβερνήσεως πρὸς περιορισμὸν τῆς καπνοφτείας καὶ ἐπομένως περιστολὴν ὅσον οἷόν τε τοῦ λαθρεμπορίου. Πρὸς τοῦτο διαβιβάσθησαν ἐπιτροπαὶ καὶ παρεπετροπαί, ἐγίνοντο μέχρ' ἐξοχῶν ἄλλεπάλληλοι συνεδριάσεις, καὶ ἡλπίζετο ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀναγκαία συνεννόσις. Ἀλλ' ἡ ἄνευ ἀποτελέσματος διαπραγμάτευσις τῶν συνεδριάσεων ἐγέννησαν εὐλόγως τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἡ συνεννόσις προσκορῶει κατὰ μεγίστων καὶ ἀνυπερβλήτων προσκομμάτων, καὶ τέλος ἐπὶ λέγειται ἐντεῦθεν εἰς Εὐρώπην ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διεκόπησαν ὁριστικῶς, καὶ ὅτι ἡ Ἐταιρία εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδώσῃ κατὰ τὸ παρὸν 100 χιλιάδας νέων μετοχῶν. Ἐκ τούτου ἐπὶ πλὴν ὁ κατὰ τὴν ἔδδομάδα ταύτην ἐκπεσμός ἐνταῦθα τε καὶ Εὐρώπῃ, θὰ ἐξηκολούθει δὲ μετὰ μείζονος ὀργῆς, ἂν μὴ ἐσπεύδον ἐνταῦθα νὰ διαψεύσωσι κατηγορηματικῶς πᾶσας τὰς τοιαύτας διαδόσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ τοῦ Γενικοῦ χρέους καὶ τῶν ἄλλων κυβερνητικῶν χρεωγράφων τὴν τιμὴν εἶχον ἐπιρράσει. Ἐκ τῆς διαψεύσεως ταύτης ἀνεχαιτίσθη μὲν ὁ περαιτέρω ἐκπεσμός, ἐπὶ πλὴν δὲ καὶ σχετικὴ τις βελτίωσις, ἀλλὰ τὸ θῆρος δὲν ἐπανάλθε, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπανεέλθῃ εὐκόλως, ἂν μὴ δοθῶσι παρὰ τῶν ἄρμόδιων πληρέστεραι καὶ σαφέστεραι ἐξηγήσεις. Ἡ ὑπαρξὶς καὶ ἡ πρόοδος τῆς εταιρίας τοῦ Μονοπωλείου συνδέεται ἀναποσπαστὸς μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυσίων τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς Τουρκίας, ἐπομένως τὰ διακυβεύμενα συμφέροντα δὲν εἶναι μικρά, οὐδ' ἀνάξια τῆς προσοχῆς καὶ τῆς μερίμνης τῶν ἄρμόδιων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν τῆς Εὐρώπης κατάστασιν, δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν αὐτὴν ἀνθηρὰν, καίτοι ἐξακολουθεῖ ἡ μεγάλῃ ἀφθονία τῶν χρημάτων. Ἡ πτώσις τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου ἐνεκα ἀπροόπτου ζητήματος ἐγερόντος ἐν τῇ Βουλῇ, ἡ βραδύτης καὶ αἱ δυσχέρειαι περὶ τὸν σχηματισμὸν νέου ὑπουργείου, αἱ ἐν τοῖς κοινοβουλίοις τῆς Εὐρώπης ἐξακολουθοῦσαι ὁδοὶ διζητήσεις περὶ τῶν ἐλλειμμάτων τῶν προϋπολογισμῶν, ἡ ἐπιβολὴ νέων φόρων καὶ τὰ τοιαῦτα κρατοῦσι μετέωρον τὴν κοινὴν γνώμην, δεσμεύουσι τὴν κερδοσκοπίαν καὶ πάντα τὰ κυβερνητικὰ χρεώγραφα καὶ αὐτῶν τῶν πρώτης τάξεως κρατῶν ἡ διατελοῦσι στάσιμα, ἡ εὐρίσκονται ἐν ὑποτιμῇ. Οὐδὲν λοιπὸν θαυμαστόν, ἂν καὶ τὰ ἡμέτερα χρεώγραφα, καίτοι ἐκ τῶν ἀσφαλειστάτων θεωρούμενα, διατελοῦσι στάσιμα, ἀπολέαντα μέγα μέρος τῆς πρῶν αὐτῶν ζωνόρτητος.

Ὁ οἰκονομικὸς καὶ πολιτικὸς θορίαμὸς τοῦ κ. Τρικούπη, ὃν προεῖδομεν, καὶ προεῖπομεν ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἡμῶν ἐπιθεωρήσει τῆς παρελθούσης ἔδδομάδος, υπερβῆναι τὰς προσδοκίας καὶ τῶν πολλῶν αἰσιοδόξων. Τὸν μέγαν καὶ λαμπρὸν λόγον αὐτοῦ κατὰ τὴν εἰσιγμένην τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀκροάσασθαι ἡ ἐλληνικὴ βουλὴ καὶ τὸ ἀπειράριθμον ἀκροατήριον μετ' ἀπειρηγάρπτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ καταπλήξεως, ἐνθουσιώδεις δὲ ἐπευφημίαι καὶ χειροκροτήματα ἐκάλυσαν τοὺς τελευταίους λόγους αὐτοῦ διαβεβαιώσαντος, ὅτι ἡ τιμὴ τῶν ἔθνους ἐσώθη, ὅτι τὰ τοκομερίδια ὑπάρχουσιν ἐξησφαλισμένα ἐκ τῶν τακτικῶν τοῦ κράτους προσόδων, καὶ ὅτι ἐλήθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς περιστολὴν καὶ βαθμιαίαν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστι-